

In onze jubileumeditie verwelkomen we een aantal wereldberoemde strijkkwartetten, met wie we goed bevriend zijn. Samen met hen nemen we u mee op een fascinerende reis door het rijke repertoire voor strijkkwartet. In deze turbulente tijden zijn we ervan overtuigd dat muziek een bron vormt van kracht, hoop en reflectie, van dialoog en eenheid. Viva la Musica!

Alexander Pavlovsky, artistiek leider

Nieuwsbrief ontvangen?

Blijf op de hoogte en meld u aan voor de nieuwsbrief.

zeistermuziekdagen.nl/nieuwsbrief

Steun het festival en word Vriend!

Persoonlijke bijdragen van Vrienden zijn essentieel voor het realiseren van ons festival. Meer dan het financieren van mooie concerten draait het om uw betrokkenheid en liefde voor het festival. Met uw steun draagt u bij aan een unieke, exclusieve festival-ervaring. Uw bijdrage komt ten goede aan zowel het omvangrijke programma voor

ontwikkeling van jonge talenten als aan de concerten door ensembles van wereldfaam. Uw Vriendenbijdrage wordt beheerd door de Stichting Vrienden van de Zeister Muziekdagen. Dit is een culturele Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI), dus uw bijdrage komt volgens de Geefwet in aanmerking voor extra giftenaftrek op uw belastingaangifte. Vriendschap moet van twee kanten komen: daarom geven we ook graag iets terug aan onze Vrienden. Kijkt u op zeistermuziekdagen.nl/vrienden

info@zeistermuziekdagen.nl

www.zeistermuziekdagen.nl

zeister muziekdagen zomerfestival

Alexander Pavlovsky artistiek leider

zaterdag 24 augustus 2024

Grote Kerkzaal van de
Evangelische Broedergemeente

35

Quatuor Modigliani Jean-Frédéric Neuburger piano Italiaanse lichtheid en Franse elegantie in reis door Europa

Hugo Wolf 1860-1903

Italienische Serenade (1887)

Claude Debussy 1862-1918

Strijkkwartet in g, op. 10 (1893)

Animé et très décidé

Assez vif et bien rythmé

Andantino, doucement expressif

Très modéré – Très mouvementé et avec passion

Pauze

Gabriel Fauré 1845-1924

Pianokwintet nr. 2 in c, op. 115 (1919-1921)

Allegro moderato

Allegro vivo

Andante moderato

Allegro molto

Dit concert wordt opgenomen door NPO Klassiek en uitgezonden in het Avondconcert op dinsdag 10 september vanaf 20.00 uur.

Quatuor Modigliani

Jean-Frédéric Neuburger

Quatuor Modigliani

“One of today’s best quartets in the world... Balance, transparency, symphonic comprehension, confident style”, aldus de internationale media over het in 2003 opgerichte Quatuor Modigliani. Het kwartet bestaat uit Amaury Coeytaux (viool), Loïc Rio (viool), Laurent Marfaing (altviool) en François Kieffer (cello). Het kwartet was onder meer te gast in het Londense Wigmore Hall, de Philharmonie de Paris, het Théâtre des Champs-Élysées, de Berliner Philharmoniker, het Wiener Konzerthaus en de Elbphilharmonie in Hamburg. Quatuor Modigliani voerde acht jaar lang de artistieke leiding over Festival Rencontres Musicales Évian in 2014. Sindsdien staat het kwartet aan het hoofd van Concours & Festival Quatuors à Bordeaux/Vibre!, waar het mentor is van een jonge generatie musici. Ook is het kwartet oprichter van het Saint-Paul-de-Vence Festival en het Arcachon Kamermuziek Festival. Quatuor Modigliani maakte vele prijswinnende cd-opnamen (Schubert, Mozart, Haydn, Mendelssohn, Bartók), maar het speelt ook hedendaags repertoire, en gaf o.a. compositie-opdrachten aan Marc-Antony Turnage, Peter Vasko en Kaija Saariaho. Quatuor Modigliani werkt regelmatig samen met musici als Sabine Meyer, Renaud en Gauthier Capuçon, Jean-Frédéric Neuburger, Beatrice Rana, Fazil Say, Amihai Grosz en Gary Hoffman.

Jean-Frédéric Neuburger piano

De Franse pianist, organist en componist Jean-Frédéric Neuburger begon zijn studie op dertienjarige leeftijd aan het Conservatoire National de Musique et de Danse de Paris. Hij trad op met prestigieuze orkesten als het New York Philharmonic en San Francisco Symphony, en werkte met dirigenten als Lorin Maazel, Michael Tilson Thomas, Christoph von Dohnányi en Pierre Boulez. Daarnaast is hij een regelmatige gast bij gerenommeerde festivals in Verbier, Klavier-Ruhr Festival en La Roque d’Anthéron. Zijn eigen composities werden uitgevoerd door orkesten in Parijs, Israël en Boston, en verder in het Lincoln Center, de Wiener Musikverein en tijdens het Lucerne Festival. In 2018 bracht hij met veel succes zijn pianoconcert in première met het Orchestre Philharmonique de Radio France. Met de Berliner Philharmonie, de Philharmonie de Paris en tijdens het Lucerne Festival speelde hij werken van de onlangs overleden Wolfgang Rihm. Jean-Frédéric Neuburger ontving de Lili en Nadia Boulanger Prijs van de Académie des Beaux-Arts en de Hervé Dugardin-Prijs van Sacem. Sinds 2009 is hij als docent piano verbonden aan het Conservatoire National de Musique et de Danse de Paris.

Toelichting

In de eerste uitgave luidde de titel van het werk nog ‘Serenade’, maar later noemde **Hugo Wolf** het zelf ‘Italienische Serenade’. Hij componeerde in 1887 ook enkele verwante liederen op teksten van Eichendorff. In ‘Der Soldat I’ probeert een soldaat te paard een meisje het hof te maken, maar de held verkiest schielijk de vrijheid als zij over ‘vrijen’ begint. Verder zijn er verbanden met Eichendorffs novelle *Aus dem Leben eines Taugenichts*, over een jonge muzikant die een avontuur beleeft bij een kasteel in Italië, waar een orkestje een serenade speelt. De onbekommerd zonnige stemming spreekt voor zichzelf. De compositie was bedoeld als eerste deel van een strijkkwartet, maar Wolf heeft dit niet voltooid. Wel heeft hij in 1892 de serenade georkestreerd voor kamerorkest. Zelfs nadat hij in 1898 wegens zijn geestesziekte in een inrichting was opgenomen, hoopte hij er nog een volledige suite van te maken. Het mocht niet zo zijn. Hij overleed in 1903 in de inrichting.

In 1893 wilde **Claude Debussy** zijn brood niet meer verdienen met opdrachten van uitgevers. Voor zijn ‘vrije’ werk verkende hij nieuwe horizonten. Op de Wereldtentoonstelling van 1889 in Parijs raakte hij in de ban van de Javaanse gamelan. Hij werd ook gefascineerd door Russische muziek, vooral van Moessorgski. Die indrukken komen tot uiting in Debussy’s enige strijkkwartet. Het is een feest van licht en kleur als een schilderij van Monet. Debussy schildert met klanken. Hij zei dat hij bijna evenveel van schilderkunst hield als van muziek. Het hoofdthema speelt een rol in alle delen, behalve in het Andantino, zodat het geheel een cyclische vorm benadert.

Het Ysaÿe Kwartet verzorgde de eerste uitvoering op 29 december 1893 in Parijs. Een maand later klonk de muziek in Brussel in een passende omgeving: een galerie omringd door schilderijen van Renoir, Gauguin en Redon. Beide keren reageerde het publiek allerm minst enthousiast. Ook de componist Ernest Chausson toonde zich gereserveerd. Daarom besloot Debussy het werk niet aan hem, maar aan het Ysaÿe Kwartet op te dragen.

Gabriel Fauré was al in 1919 tijdens de zomervakantie begonnen aan zijn Tweede pianokwintet. Toen hij tegen zijn zin op 75-jarige leeftijd met pensioen ging als directeur van het Parijse Conservatorium, kreeg hij meer tijd om te componeren. Hij had longemfyseem en ging steeds slechter horen, maar desondanks componeerde hij nog enkele van zijn beste werken. Fauré was een perfectionist. Hij voltooide het Kwintet pas in de loop van 1921. Naar eigen zeggen, werkte hij er met veel plezier aan, maar sommigen horen in het laatste deel een verwijzing naar het ‘Dona nobis pacem’ uit de *Missa solemnis* van Beethoven, die volgens niet zo betrouwbare historische bronnen op zijn sterfbed zou hebben gezegd: ‘In de hemel kan ik weer horen.’ Fauré droeg de partituur op aan Paul Dukas, de componist die in Parijs bij hem in de buurt woonde. Al bij de eerste uitvoering op 21 mei 1921 had het Kwintet een enorm succes. Het publiek juichte en de recensenten verslikten zich zowat in de superlatieven. In zijn laatste jaren werd Fauré overladen met eerbewijzen, zoals het grootkruis van de Légion d’honneur, maar hij zonderde zich steeds meer af, tot zijn dood op 4 november 1924.

Eddie Vetter